

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΩΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἰτησίς δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέρων συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέα: Εφρ. «Ἀνάστασις» Ἀργοστόλιον.

Συντάκτης
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

Τιμᾶται λεπτὰ 10.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐτος . . . Δραχ. 10.
Ἄλλοδπτζ Φραγ. 40.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ.

Οἱ παλαιοὶ Ἑλλῆνες ἔγειναν οἱ μέγιστοι τῶν ἀνθρώπων δλων τῶν ἐποχῶν καὶ δλων τῶν αἰώνων, διότι ἔθετον τὸ γενικὸν συμφέρον ὑπεράνω τοῦ ἴδιωτικοῦ, ἐπραττον ως ὁ θεῖος Πλάτων ἔλεγεν! ἔθερον δηλ.: δι «καλλίτερον καὶ τιμώτερον καὶ ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς καὶ ἀπὸ τοὺς φίλους, εἶνε ἡ ΠΑΤΡΙΣ.»

Τὴν Πατρίδα τούτεστιν ἔθετον ὑπεράνω τοῦ συμφέροντος τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς οἰκογενείας, ὑπεράνω τῆς δόξης τοῦ ἴδιωτον καὶ τοῦ οἰκογενειάρχου, ὑπεράνω τῆς προσωπικῆς φίλας καὶ εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς πρὸς τὰ τέκνα στοργῆς ἀκόμη! καὶ τοῦτο διότι ἥθελάνοντο βαθέως τὴν φιλίαν καὶ τὴν στοργὴν τὴν δόποιαν δρείλομεν νὰ ἔχωμεν πρωτίστως πρὸς τὴν Μεγάλην Μητέρα καὶ πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἔθυσίασαν τὸ αἷμα καὶ τὴν ζωήν τους διὰ νὰ μᾶς πάρωσιν ἔλευθέρους καὶ σεβαστούς καὶ γιὰ νὰ λαμπρύνωσι μὲ τὸ στέμμα τῆς δόξης καὶ ἀρετῆς τὸ ἀπαστράπτον μέτωπον τῆς ὥραίας Ἐλλάδος μας!

Οταν δὲ λέγωμεν εὐγνωμοσύνην καὶ σέβας πρὸς τὴν πατρίδα, ἔννοοῦμεν βεβαίως τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸ σέβας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τὰ δόποια πρέπει νὰ ἔχωμεν πρὸς τὸν Δαὸν! διότι Πατρὶς ὅσον μένει ὡς ἀφηγημένη ἔννοια δὲν σημαίνει κατὰ τὴν γνώμην μου τίποτε, διαν διασταθμούς τὸν μεταβάλλομεν εἰς συγκεκριμένην τότε σημαίνει τὸ σύνολον τῶν πατοίκων μᾶς χώρας ἐπομένως Πατρὶς Ἐλληνικὴ εἶνε ὁ Ἐλληνικὸς Δαὸς!

Βουλευταῖ!

Οἱ παλαιοὶ Ἑλλῆνες ἔγειναν οἱ μέγιστοι καὶ οἱ ἐνδοξότατοι διότι δὲν εἶρον ως βρωμερά ἐρπετά πρὸ τῆς χλαμῆδος καὶ τῷ ποδῶν τοῦ τυχόντος με ύφον

καὶ δι εφθαρμένον· Ἡ γε μόνος! οὐδὲ ἔκλινον τὸν αὐχένα ὡς αἰσχροὶ δοῦλοι ἐνώπιον οὐδενὸς ἀξιώματος πωλοῦντες οὕτω τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεώς των καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ θείου μετώπουντων ἀντὶ ἐνὸς βουλευτικοῦ ἀξιώματος μᾶς διοικητικῆς θέσεως ἐνὸς Υπουργικοῦ χαρτοφυλακίου!

"Οχι! ησαν ἀνδρες ἐλεύθεροι, ἀνεξάρτητοι!

Ἐλκον συνειδήσεις μεγάλας καὶ παρδίας θερμάς, θερμάς! ἀπὸ θέρμην πατριωτικὴν καὶ μεγαλεπίθουλον, ἀπὸ θέρμην τόσον ιερὰν καὶ μεγαλοπρεπῆ δύσον ιερὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ ησαν καὶ εἶναι καὶ θὰ ηγαν τὰ ἔργα των, αἱ Θερμοὶ πῦλαι! καὶ ὁ Παρθενών!

Βουλευταῖ!

Οἱ παλαιοὶ Ἑλλῆνες ἔθετον κατὰ μέρος τοὺς Ἕγωνισμοὺς καὶ τὰς μηδοφιλοτιμίας καὶ τοὺς διαπληκτισμοὺς, ὁσάκις δὲ συνεσκέπτοντο περὶ τῶν ποιῶν πραγμάτων, ἔναπτεν ἐκαστος ἐξ αὐτῶν τὸ ἑαυτοῦ πάθος καὶ τὸν ἔγωσμόν του ἵνα, ἐν συμπνοίᾳ καὶ στενῇ συνεννώσει, ἐργασθῶσι νὰ καλλιεργήσωσι τὰς δάφνας καὶ τὰς μυρσίνας καὶ τῆς θείας Ἀθηνᾶς τὸ εὔρωστον δένδρον, μὲ τὰ δόποια τόσας φοράς ἐστεφανώθη τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ἀνδρεῖον μέτωπον τῆς πάλαι ποτε τρισενδόξου Ἐλλάδος.

» "Ω ἔκπαγλε μῆτερ ὑπερηφάνων ἀνδρῶν ὑπῆρχες μεγάλη διότι ἐγέννας τότε τέκνα μεγάλα!

» "Ω χρόνοι καὶ καιδοὶ!

» "Ω χρόνε παμφῆγε δράκοντα παντὸς ώραίον καὶ εὐρώστου σώματος! Πῶς δὲν ἐδείλιασες ὡς σπλαχνεῖς καὶ αἴμοβόρες νὰ μεταβάλλῃς εἰς πτῶμα περιτρυγισμένον ἀπὸ Βασιλικού Σκόλην καὶ μαρούντας ἀσπαλαγγώδης Ἐλληνικοὺς προσότας τὴν ἴδαινωτέραν καὶ θαυμασιοτέραν χῶραν τῆς ὑψηλού;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΗΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΗΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ.Φ. 0014.Υ.1.0007

σκύνημα τὸν πανύψηλον Ναὸν ἐν ὃ οἱ θειότεροι ἄνδρες προσέφερον τὴν ἰδαικωτέραν θυσίαν εἰς τὴν Παρθένον θεάν τὴν πάνοπλον θυγατέρα τῆς Κεφαλῆς τοῦ « Νεφεληγερέτου ; »

Ἐτόλμησες διότι ἐστείρευσε πλέον ἡ Ἑλλὰς τῶν Σοφῶν κοὶ τῶν Ἀθανάτων ! καὶ Γεννᾶ σήμερον ἡ Ἑλλάς τῶν ἀτίμων καὶ τῶν ἀνάρδων ! Ἀρχεῖ !

Βουλευταὶ !

Τεσσαράκοντα δλα χρόνια ἔχοντες ἐπὶ περαλῆς τὴν Αὐλὴν καὶ τὸν Κυβερνήτας κατασπαράσσετε καὶ καταρροδίδετε τὴν γεννήσασαν τὴν ἀνδρείαν, καὶ τὴν θηλάσασαν τὴν Σοφίαν !

Τεσσαράκοντα δλα χρόνια ὡς οἱ θανασιμώτεροι ἔνθροι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ παίζετε μὲ τὴν τιμὴν τούς καὶ καταξηγίζετε τὰς σάρκας τῶν τέκνων τούς !

Ἀντιπρόσωποι τοῦ Λαοῦ εἰσθε Σεῖς ;

Δὲν ἐβαρύνθητε νὰ διέρχησθε τὸν καιρὸν Σας πλανῶντες καὶ πλανώμενοι, περιπατῶντες καὶ περιπατῶμενοι, ἐξαχρειώνοντες καὶ ἐξαχρειώνομενοι, ἀτιμάζοντες καὶ ἀτιμάζομενοι, πλέποντες τέλος πάντων ἢ δργιάζοντες καὶ ὡς πτήμη συρόμενοι πρὸ τῆς ἅλης καὶ τῶν ἀχρείων διασκεδάσεων καὶ δργίων ;

Βουλευταὶ !

Εἶνε καιρὸς ν' ἀλλάξῃτε πορείαν !

Εἶνε καιρὸς ὑπεράνω τοῦ συμφέροντος τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀνλικῶν, τῶν Βουλευτῶν τῶν Κυβερνητῶν, τῶν τραπεζικῶν καὶ παλαμαράδων τῶν καταγυνόντων καὶ κατακλεπτόντων τὸ ταμεῖον, ὑπεράνω τῆς συμπαθείας τῶν ἰδιαιτέρων φίλων ἐκάστοτε τοῦ κόμματος, εἴτε τοῦ διεφθαρμένου Κόρτε εἶνε τὸ κόμμα τοῦτο, εἴτε τοῦ ἐπιφόρου παλίμπαιδος τοῦ ἐπιλεγομένου σανιδοφόρου, εἴτε τοῦ Ἰοῦδα Λεβίδου τοῦ ἀντίπινακίου αὐλικοῦ προδίδοντος τὸν Λαὸν δι' ὅν ἔχουν καὶ χύνει δάκρυα κροκοδείλου, εἴτε τοῦ Ζαΐμη τοῦ « ἐξ ἵκθνων χώρας », εἴτε τοῦ φοβεροῦ Κοπινοσκούφου Ράλλη δστις καθήμενος στὸ κάρο τοῦ Ναστραδήν Χότζα γνοίζει τὸ σκοῦφο του πότε στὸν ἐκ τῆς « Κίρκης πρέοντα οὐρανοῦ καὶ πότε στὸν ἐκ τοῦ Κορδονάρχου πνέοντα θόριον ! Εἶνε καιρός, λέγομεν, ὑπεράνω δλῶν τούτων τῶν κομματικῶν συμφερόντων, νὰ θέσητε τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος, τούτεστιν τὸ συμφέρον τοῦ Λαοῦ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἀποκάραρο ἡ γαῖδον ροπάζαρο, δπως ἀγαπᾶτε εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ἀλληλοσπαράσσεται καὶ νὰ ἀλληλοεχθρεύεται μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κοπάσητε μετὰ ταῦτα τοῦ λόγου Σας ! ὅπερ Σάν Βου-

Βουλευταὶ !

Πρέπει νὰ πάνηστε τοῦ νὰ νομίζητε δτι δ Λαὸς κάθε ποὺ εἶνε ἐκ λογικὸν Πατρίδοι ἡ ἀνθρώποποπάζαρο ἡ γαῖδον ροπάζαρο, δπως ἀγαπᾶτε εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ἀλληλοσπαράσσεται καὶ νὰ ἀλληλοεχθρεύεται μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κοπάσητε μετὰ ταῦτα τοῦ λόγου Σας ! ὅπερ Σάν Βου-

λευταὶ ! παρὰ Σάν ΠΑΛΙΟΜΠΑΣΤΑΡΔΟΙ μέσα στὴν κάμαρα τῆς ἀτιμίας καὶ δον σφετολογίας καὶ ἀβούλας γιὰ νὰ ἔσφουργοντες καμπόσοντος ἀρβισμούς μερικούς φόνους ἡ δολοφονίας, ἀπείροντος μισθούς σὲ Βασιλικὰ ἀρχοντόπουλα σὲ μερικούς ἀργομίσθοντος καὶ κηφήνας, ἀρκετὰ ἐντάλματα δι' ιδιόν Σας λογαριασμόν τῶν φίλων καὶ τῶν στύλων καὶ τῶν σκόλων τοῦ κόμματος !

Παύσετε ! Παύσετε διότι μὰ τοὺς Διαβόλους πῶχετε μέσα Σας καὶ μὰ τὰ διαβολόπουλα ποῦ ἔχουν οἱ κομματάρχαι Σας αὐτὴν τὴν φοράν τούλαχιστον θὰ πληρώσητε δλας τὰς ἀμαρτίας τὰς ἴδιας Σας καὶ τῶν προκατόχων Σας ! Θὰ κάμω ἔκκλησιν εἰς δλὸν τὸν Ἑλληνας, ἄν ὑπάρχοντοι ἀκόμη τοιοῦτοι ἵνα δταν ἐπιστρέψητε εἰς τὰς ἴδιαιτέρας Σας Πατρίδας ἀποκομίζοντες εἰς τὸν ἐντολοδόχον Σαπίλα καὶ φόρον καὶ ἀταξία καὶ δυσωδία καὶ διορισμούς ἐπὶ διορισμῶν, σᾶς πετάξοντα στὴ Θάλασσα νὰ πάτε στὴν κατοικίαν τοῦ Ἑωσφόρου νὰ δργιάζητε ἀνετώτερον καὶ ἀνεξελέγκτως !

Πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴδιαιτέρως ἀποτεινόμενος τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Νήσου τῶν Ἀλασθανάτων Σᾶς ὑπερθυμίζω τὰς ὑποσχέσεις ἡς ἐδώκατε μετὰ τὴν νίκην καὶ τὰ τρόπαιά Σας καθὼς καὶ μετὰ τὰ σκονερόν πού μπέτε μὲ τοὺς Φαρσιτούς, πρὸ παντὸς δμως Σᾶς ὑπερθυμίζω τὸν μῆδον ἐκεῖνον κατὰ τὸν δποτον ἡ « κυρᾶ Ἀλεποῦ » πολὺ ἐδιδάχθη ἀπὸ τὴν συμφοράν τοῦ « Ἀρχοντος Γαϊδάρου » καὶ σὰν φρόνιμος ποῦ ἡτο δὲν ἐκράτησε οὔτε τὴν ἀρκετὴν δι' αὐτὴν μερίδα φαγητοῦ, προτιμήσασα τοῦτο παρὰ τὸ ἀγγύστρωμα τῶν ἐνύχων καὶ τῶν δόρνων τοῦ τρομεροῦ Λέοντος ! λοιπὸν δέλεων ἔφαγε τὸν Γάϊδαρον διότι ἥθελε πολὺ φαγητὸν δχι δι' ἑαντὸν ἀλλὰ βεβαίως διὰ τὴν Α. Α. Μ. τοὺς Μενελίκ τὸν Α' καὶ Τουργιανούλην τὸν Β.'

Προσέξετε λοιπὸν δ Σεῖς προπάντων οἱ τῆς Κορώνης ἐκ λεκτοὶ ἡ διαλεκτοὶ ! καὶ πρὸ πάρτων Σὸν δστις καταγόμενος ἀπὸ Ριζοσπάστας καὶ ἀνδρας δχι δούλονς νὰ δείξης δτι ἡ σκιά τοῦ ΗΑΙΑ καὶ τοῦ ΙΩΣΗΦ ὁδηγοῦσι τὰς πράξεις Σου καὶ δχι αἱ χεῖρες τῶν ΚΑΜΠΑΝΩΦ ! καὶ ΠΩΠΩΦ !

Ταῦτα καὶ καλές ἀντάμωσες ἄν μὲ νοιώθετε καὶ κακὲς ψυχρὲς ἄν δὲν μὲ νοιώθετε.

Σᾶς φιλῶ

Ελος δικός Σας

Μ. Σ. Ἀντίπας.

· Αργοστόλιον 15 Μαρτίου 1905.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΖΩΙΣΤΑΣΙΑ
ΥΟΙΧΙΤΑΝ · Π. ΗΤΟΛΛΑΣ

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΥ
ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΜΕΣΟΝ

« Πάρτα οὐρ ὅσα ἀνθέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἀνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς. Οὗτος γάρ εἰσιν ὁ νόμος καὶ οἱ πρόγυγαι.»

(Ματθαϊος Ζ'. 12)

Καθ' ὅλον τὸν κόσμον διπάρχουν ἐργάται περισσότεροι ἀπό χίλια ἔκατον μύρια. Αὗτοι παράγουν ὅλον τὸ ψωμό, ὅλα τὰ ἐμπορεύματα, πᾶν δὲ τὰ συντελεῖ εἰς τὴν ουντήρησιν ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐν γένει πᾶν δὲ τὰ ἀποτελεῖ τὴν περιουσίαν ὅλου τοῦ κόσμου. Καὶ δύως αὗτοὶ δὲν ἀπολαμβάνουν ἀπό ὅλα ὅσα παράγουν, ἀλλ' οἱ πλούσιοι καὶ αἱ Κυβερνήσεις.

Οἱ ἐργάτικοι κόσμοις ζῇ διαρκῶς εἰς τὴν δυστυχίαν, τὴν δμάθειαν, τὴν δουλείαν καὶ περιφρονεῖται ἀχριθῶς ἀπὸ ἔκεινους, τοὺς ὅποιους ἔνδει, τρέφει, τῶν ὅποιων κατασκευάζει τὰ σπήτια καὶ τοὺς ὅποιους διηγερετεῖ.

Η γῆ, ἀντὶ νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον, ὅποις τὴν καλλιεργεῖ, ἀνήκει εἰς ἔκεινους, οἱ ὅποιοι δὲν τὴν καλλιεργοῦν. Τούτου ἔνεκα δὲν ἐργάτης ἀναγκάζεται, δπως ζήσῃ, νὰ ἔκτελέσῃ πᾶν δὲ τὰ ἀπαιτούσι παρ' αὐτοῦ οἱ κύριοι τῆς γῆς. Εάν δὲ διοφασίσῃ νὰ ἔγκαταλείψῃ τὴν γῆν καὶ διπάγῃ νὰ δουλεύσῃ εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ τεχνουργεῖα, τότε γίνεται δοῦλος τῶν πλουσίων, εἰς τοὺς ὅποιους πλέον δρεῖται ὅλην τὴν ζωὴν του, ἐργαζόμενος δέκα, δώδεκα, δεκατέσσαρας καὶ τλέον ὥρας τὸ ημερονύκτιον. Καὶ τι ἐργοσιαν; Μονότονον, ἀπόδη καὶ συνήθως ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Εάν δὲ κατορθώσῃ ἐπὶ τέλους νὰ κερδίσῃ ἐν τῇ δυστυχίᾳ τὸν ἄρτον του, καλλιεργών τὴν γῆν διὰ λογαριασμὸν του, η διὰ λογαριασμὸν ἀλλού, τότε καὶ πάλιν δὲν τὸν ἀφίνουσιν ἡσυχεῖν τοῦ ζητοῦν φόρους, ἐπὶ πλέον δὲ τὸν παιρνουν καὶ αὐτὸν τὸν ἱστον ως στρατιώτην ἐπὶ δύο, τρία, τέσσαρα καὶ πέντε εἰς μερικὰ κράτη ἔτη ἡ τὸν ἀναγκάζουν νὰ πληρώσῃ ἰδιαιτέρους φόρους διὰ τὴν στρατιωτικὴν υπηρεσίαν τοῦ Κράτους. Εάν δὲ θελήσῃ νὰ πάρῃ τὸ εἰσόδημα τῆς γῆς, τὴν ὅποιαν αὐτὸς ἔκαλλιεργησε, χωρὶς νὰ πληρώσῃ δι' αὐτὴν ἐνοίκιον, η νὰ κάμη κάμμιαν φοράν ἀπεργιαν καὶ νὰ ἐμποδίσῃ ἀλλούς ἐργάτας νὰ τοῦ πάρουν τὴν θέσιν του, η ν' ἀρνηθῇ τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, τότε ἀποστέλλουν ἐναντίον του ἀποστασίατα τὰ ὅποια τὸν βισσανίζουν, τὸν φονεύουν, καὶ διὰ τὴν βίας τὸν ὑποχρεώνουσι νὰ ἐργάζηται καὶ γὰ πληρώνῃ φόρους, δπως πρότερον.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ βίος τῶν ἐργατῶν διοι τοῦ κόσμου, βίος οὐχὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ φορτηγῶν ζώων, τοὺς ὅποιους ὑποχρεοῦσι καθ' ὅλην τὴν ζωὴν των νὰ κάμνωσιν, οὐχὶ δὲ τι εἶναι εἰς αὐτοὺς ὀφέλιμον, ἀλλ' ὅ, τι εἶναι χρήσιμον εἰς τοὺς κυρίους των, οἵτινες ὡς ἀντάλλαγμα τοὺς δίνουσι τόσην μόνον τροφόν, καὶ τόσα ἐνδύματα καὶ ἀνάπαυσιν, δσα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἐργάζωνται ἀκαταπαύστως. Ενῶ οἱ δλίγοι, ἐκεῖνοι δηλοδὴ οἴτινες εἶναι κύριοι τοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ καὶ καρποῦνται πᾶν δὲ τι εῖτος παράγει, ζῶσι χωρὶς νὰ κάμνωσι τίποτε ἀλλο, παρὰ νὰ σπαταλοῦν ἀνωφελῶς καὶ ἀνηθίκως τὴν ἐργασίαν τῶν ἔκατον μυρίων τῶν ἐργατῶν.

Τοιουτοτρόπως δὲ ζοῦν οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων δχι μόνον εἰς τὴν Ρωσίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Κίναν, τὰς Ἰνδίας, τὴν Ἀφρικήν, παντοῦ.

Ποῖος δὲ εἶναι ὁ ὑπεύθυνος διὰ τοῦτο; Καὶ πῶς πρέπει νὰ θεραπευθῇ τὸ κακόν αὐτό;

Οἱ μὲν λέγουσιν δτι ὑπεύθυνοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες κατέχουσι τὴν γῆν χωρὶς νὰ ἐργάζωνται καὶ δτι πρέπει ν' ἀποδώσωσι τὴν γῆν εἰς τοὺς ἐργάτας· οἱ δὲ λέγουσιν, δτι ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ κεφαλαιούχοι, οἵτινες κατέχουσι τὰ ὄργανα τῆς ἐργασίας, δηλαδὴ τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ τεχνουργεῖα καὶ δτι ταῦτα πρέπει νὰ γείνωσι κτῆμα τῶν ἐργατῶν· ἀλλοι δὲ δτι δ μόνος ὑπεύθυνος τούτου εἶναι δ τρόπος κατὰ τὸν ὅποιον ἔχει δργανωθῆ ἡ κοινωνία καὶ δτι πρέπει τὰ πράγματα ν' ἀλλάξουν ἀπὸ θεμελίων.

Εἶναι τοῦτο ἀληθές; «Ἄς το ἔξετάσωμεν; (ἀκολουθεῖ).

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΛΙΕΓΗΣ

Δημοσιεύοντες ἀμέσως κατωτέρω τὸ πρῶτον μέρος τοῦ περὶ τῆς « Παγκόσμιου ἐκθέσεως « Λιέγης » ἐκδοθέντος δδηγοῦ ἐπὶ τούτῳ, παροτρύνομεν καὶ ἡμεῖς τοὺς ἀπανταχοῦ « Ελληνας ἵνα ἐνθυμούμενοι δτι πρὸ πάντων οἱ « Ελληνες περισσότερον ὅλων τῶν ἀλλων Λαῶν ἔχουσιν ὑπέρτατον καθῆκον νὰ συμμετέχωσιν εἰς πᾶν δτι συνδέεται μὲ τὴν παραγωγὴν ως δγες οἱ πλουσιότεροι κληρονόμοι τῶν μεγαλειτέρων καὶ ἐπιχειρηματικωτέρων παραγωγῶν καὶ εὐελπιστοῦμεν δτι θελουσι ἐπιδειχμάσῃ τὴν γνώμην μας καὶ δη ἐμπράκτως ησιοι δὲν θὰ φαισθῶσιν οὔτε κόπων οὔτε ἔξόδων σπως συμμετάσχωσιν εἰς τὴν Παγκόσμιον ταύτην ἐκθεσιν καὶ οὔτω ἀφ' ἐνδα φανῶσιν γνήσιοι ἀπόγονοι τῶν μετάλλων προσόντων δροῦ ἐτέρου τιμήσωσιν ἔστινες ως μὴ διατερούμενται τὰς Πανεπιστήμους ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

όδου καὶ ἐξ ἄλλου φανδούσιν εὐγνώμονες πρὸς τὰ μέ-
λη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκθέσεως ταύτης ήτις τιμῶσα
τοὺς "Ἐλληνας παραγωγούς καὶ τὴν κατ' ἔξοχὴν χώ-
ραν τῆς τέχνης ἴδρυσαν ἰδιαίτερον τμῆμα διὰ τὰ
Ἐλληνικὰ προϊόντα τὸν κανονισμὸν τοῦ δποίου θέ-
λομεν δημοσιεύση εἰς προσεχὲς φύλλον.

Διεθνής Ἐκθεσις θέλει λόρη χώραν ἐν Λιέγη (Liège) τοῦ Βελγίου κατὰ τὸ ἔτος 1905 ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Μαΐου μέχρι Νοεμβρίου. Η ἐκθεσις οὕτη εἶναι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς A. M. τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλ-
γων καὶ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὴν προε-
δρείαν δὲ τῆς A. B. Y. τοῦ Ηρίγκηπος Διαδόχου τοῦ
Βελγικοῦ θρόνου.

Τὸ ποιαύτας συνθήκας εὑρίσκομένη προσιωνίζε-
ται πλήρης ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς, καθόσον κατὰ τὸ 1905
τελοῦνται ἐν Βελγίῳ αἱ ἕορται τῆς 75ης ἐπετηρίδος
τῆς Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας, οἵτινες θέλουν συντε-
λέσση εἰς τὴν συγχέντρωσιν ἐν Λιέγη πολυαριθμῶν
ξένων.

Η πόλις τῆς Λιέγης καθὼς καὶ τὰ περίχωρα αὐ-
τῆς ὡς τόπος διασμονῆς παρέχουσι πάντα τὰ πρός ἀ-
νετον καὶ τερπνήν διαμονήν. Η πόλις συνδέεται αἰδη-
ροδρομικῶς μὲ τὰς διεθνεῖς γραμμὰς καὶ συνδέουν αὐ-
τὴν ἀφ' ἐνδές μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἀφ' ἑτέρου μὲ τὴν
Γαλλίαν, Γερμανίαν καὶ Ρωσίαν καὶ ὅλοι οἱ ταξιδιω-
ται εὐκόλως. Θὰ δύνανται νὰ σταματήσωσιν ἐν Λιέγη
καὶ ἐπισκευφθῶσι τὴν Ἐκθεσιν ἡτις ἐπαναλαμβάνο-
μεν. Θὰ ἐπιτύχῃ πληρέστατα.

Η ἐκθεσις κατέχει ἔκτασιν 750 πλέθρων (στρέμ-
ματα 7,500) ἐξ ὧν 80,000 τετραγωνικὰ μέτρα εἰς
ὑπόστεγα καλλιτεχνικά.

Τὸ ποιαύτας συνθήκας θὰ ἡτο λυπηρὸν ἐὰν ἡ
Ἐλλὰς ἔμενεν ἀμέτοχος θεατής, καθόσον ἀπεντα τὰ
ἄλλα Κράτη θὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἐπισήμως ἢ ἡμι-
επισήμως.

Τὸ ἔξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Ἐλλάδος αὐξάνει
μὲν ἀρκετά, ἔχομεν δῆμος ἀκράδαντον τὴν πετοίθησιν
ὅτι θέλει δι' ἀλμέτων αὐξῆσην ἐὰν τὰ προϊόντα αὐτῆς
ησαν περισσότερον γνωστὰ εἰς τὸν ἔξω κόσμον. Τὸ
Ἐλληνικὸν ἐμπόριον δὲν γνωρίζει ἀρκούντως τοὺς ἔξω
καταναλωτάς, οἱ δὲ ἔξω ἐμπόροι δὲν γνωρίζουσι τὶ
σύναται ἡ Ἐλλὰς νὰ τοῖς προμηθεύσῃ. Αἱ ἐκθέσεις
οὔτε τὸ πλεονέκτημα ἔχουσιν, ὅτι προσεγγίζουσι
τοὺς πωλητὰς εἰς τοὺς ἀγοραστὰς καὶ οὕτω συντε-
λοῦσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προέβημεν εἰς τὰ δέοντα
διαδήματα δημοσίου διοργανωθῆ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Λιέ-
γης τοῦ 1905 τμῆμα Ἐλληνικόν: Κατὰ συνέπειαν
ἀπευθυνόμεθα πρὸς τοὺς "Ἐλληνας βιομηχάνους καὶ
ταραγωγούς δημοσίου διοργανωθῆ τῆς Ἐκθέσεως, συν-
τρέχοντες τὸ ἔργον ἡμῶν, πρὸς διεισπρεπῆ ἀντιπρο-
σώπους εἰς τὴν Ἐλληνικῶν πρεσβύτων.

Ο κ. Κνόπφ τοῦ δποίου ἡ ἵκανότης καὶ ἡ εἰδικό-
της ἐγένετο γνωστὴ εἰς διαφόρους ἐκθέσεις ἀνέλαβε
τὰ τῆς ἐκθέσεως τούτης. Θέλει δὲ παράσχη εἰς τοὺς
ἐκθέτας δῆλας τὰς δυνατὰς πληροφορίας καὶ εὐκολίας.

Η δὲ ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκθέσεως ἔλαβε τὰ μέτρα
ἄτινα φρονεῖ διεισπρεπῆ εἰς χρήσιμα πρὸς προστασίαν τῶν
συμφερόντων τῶν ἐκθετῶν ἐποπτεύουσα καὶ ἐλέγχου-
σα τοὺς δῆμους καὶ τιμᾶς διὰ τὸν καταληφθησόμενον
χώρον τοῦ Ἐλληνικοῦ τμήματος.

Απέναντι ἔχετε ἀπόσπασμα τοῦ Γενικοῦ Κανονι-
σμοῦ τῆς Ἐκθέσεως καὶ τοὺς δῆμους δημοσίου εἰς ἐκθέ-
ται λαμβάνουσι μέρος.

Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι εὐμανοῦς ἀποδοχῆς, δέχθητε, Κύ-
ριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐξαιρέτου ὑπο-
λήψεως.

Η ἐν Αθήναις ἐπιτροπὴ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ἐλ-
ληνικοῦ Τμήματος.

(Πρόεδρος)

Σπυρ. Μερκούρης

(Αντιπρόεδρος)

Βικέντ. Σερπιέρης

(Ταμίας)

Παύλος Σκουζές

Μέλη

I. P. ελτς

»

Καμπᾶς

»

I. Σόλων

»

Εμ. Ρώς.

Η ἐν Λιέγη ἐπιτροπὴ τοῦ τμήματος

Τσόλιος Ναγκελμάχερς

Τσόλιος Χαρτόγ

ΔΙΔΑΦΩΡΑ

Η Ἐφημερίς μας εἰς τὸ ἔξη: Θὰ ἐκδίδηται τακτικῶς
ἀνὰ πᾶν Σάββατον, ἔπομενος οἱ θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσι
συνδρομηταὶ γίνονται δεκτοί, ὡς καὶ οἱ θέλοντες νὰ δημο-
σιεύσωσι διατριβὰς ἢ ἀγγελίας, ὑπὸ ἴδιαιτέρων πάντοτε συμ-
φωνίαν καὶ ἐννοούμενον διεισπρεπῆ η Ἀνάστασις αὐδέποτε θὰ πα-
ρέξῃ εἰς οὐδένα χῶρον ἐν ταῖς στήλαις της διὰ διενέξεις ὡς
μικροφιλατιμίας προσωπικάς οὐδὲ ἐναντίον τῆς οἰκογενείας
καὶ τῆς προσωπικῆς ὑπολήψεως ἀναφροδομένας.

Ο κ. δήμαρχος ἀπεφάσισε νὰ μᾶς κάμη τὴν πόλιν
μας ἀνθύπατα εἴθε νὰ καταστῇ τοῦτο δυνατόν . . . πλὴν δ-
ποτος δὲν ἔχει φωμι νὰ φάγη καὶ ζητεῖ μαῦρο χανιάσι δὲν
μᾶς φάνεται πολὺ σώφρων! εἰς τὸ προσεχὲς θὰ διμιλησωμεν
ἐκτενέστερον.

ΑΛ·Ι·ΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Αργοστολίου

Η «ΙΣΟΤΗΣ»

Ἄριον Κυριακὴν περὶ ὥραν 8ην μ. μ., διμιλήσει δ
ιατρός Κάμιλος Δελλαδέσταμας περὶ ὥρας εινῆς:

ΤΑΚΙΣΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

(Εξαρχος ἐλευθερα.)